

Chiều Hôm Nay Bông Nắng Vàng Như Nghệ

Chiều bữa ấy sao nắng vàng như nghệ
Nón lá em che nửa cái mặt trời
Còn một nửa cái mặt trời e lệ
Bởi vì em! Em đẹp quá đi thôi!

Chiều bữa ấy một đóa hoa hồng bạch
Bông dưng vàng vì nó đợi chờ em!
Gió thổi nhẹ trên con đường quá sạch
Hoa hồng cười một nửa nụ duyên duyên!

Chiều bữa ấy anh làm thơ rất ngộ
Chưa bao giờ làm dở như hôm nay!
Anh nói vậy ai biểu em mặt lạ?
Thấy anh chào mà nón chẳng cầm tay...

Có thể em nghĩ gì lung linh quá
Em đi ngang anh vẫn đứng như rình
Con chim nhỏ trên cành cứ hót
Nắng chiều vàng không nhuộm hết lá xanh!

Nhiều khi nhớ những ngày đầu tư lự
Một mình anh, em chẳng giống anh mà...
Một mình anh là tương tư, không phải
Một mình em, ờ nhỉ cứ đi qua!

*Chiều hôm nay bông nắng vàng như nghệ
Rất ít khi màu khói quện trong sương...
Mình quen nhau rồi xa nhau biệt lệ
Biệt ly là hiểu thế...hỡi Quê Hương!*

Trần Vấn Lệ